

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11049/2022
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Ивановић, адвокат из ..., против тужених ДОО „Агрорит“, Меленци и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Ђукић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 253/22 од 13.04.2022. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 253/22 од 13.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 253/22 од 13.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1151/2018 од 13.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је раскинут усмени споразум о улагању у непокретност – пољопривредно земљиште на парцели бр. ..., потес „...“, површине бха 30 29м², уписано у ЛН бр. ... КО ..., закључен 01.10.2015. године између тужиоца и тужених и да се тужени обавезу да му солидарно исплате 3.885.045,37 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи усмени споразум о улагању у непокретност – пољопривредно земљиште на парцели бр. ..., потес „...“, површине бха 30 29м², уписано у ЛН бр. ... КО ..., закључен 01.10.2015. године између тужиоца и тужених и да се тужени обавезу да му солидарно исплате 3.885.045,37 динара са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка од 560.290,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 253/22 од 13.04.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена је првостепена пресуда у одбијајућем делу става другог изреке, тако што је делимично усвојен евентуални тужбени захтев и у односу на туженог ДОО „Агрорит“, Меленци утврђено да нема правно дејство усмени споразум о улагању у непокретност – пољопривредно земљиште на парцели бр. ..., потес „...“, површине 6ха 30 29м², уписано у ЛН бр. ... КО ..., закључен 01.10.2015. године између тужиоца и туженог ДОО „Агрорит“, Меленци и тужени обавезан да исплати тужиоцу 598.808,12 динара са законском затезном каматом од 08.08.2019. године као дана подношења тужбе до исплате, док је у преосталом делу одбијена жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о главном захтеву. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу трећем изреке пресуде, тако што је тужилац обавезан да туженом ББ накнади трошкове парничног поступка од 88.897,00 динара, а тужени ДОО „Агрорит“, Меленци обавезан је да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 171.076,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ДОО „Агрорит“, Меленци да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 53.288,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог ДОО „Агрорит“, Меленци за досуђење трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Тужени ревизијом оспоравају решење којим је одлучено о трошковима поступка. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог

члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава, јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак, на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија тужених против ове одлуке није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић